

Løve, hvor der er Tale om Udgifternes Forde-
ling mellem Statskassen og Communerne,
hvilkens Fordeling jeg mener bør være ligelig,
saa at ikke den største Part overlades til Sta-
ten. Jeg troer derved at have vist, at det
virkelig er mig om at gjøre at nærme mig Ud-
valget saa meget som muligt, men det kan ikke
forlanges, at jeg aldeles skulde forlade det For-
slag, som efter nøie Overveielse er fremkom-
met fra Regjeringens Side.

Jesperen: Det vil sikkert være frug-
tesløst at forsvare et Forslag, efterat saavel
Ministeriet som Udvalget har erklæret sig imod
at gaae ind derpaa, men jeg troer dog efter
de Ytringer, der ere faldne, at skyld mig selv
at gjøre en Berigtigelse. Jeg er nemlig gaaet
ud fra, at den Erstatning, der skulde gives,
skulde være for det Almindeliges Skyld, for
at de øvrige Dele af Staten kunde blive fri
for at Smitten udbredes. Jeg mener derfor,
at selv om Statskassen skulde svare en Erstat-
ning af 10,000 Rbd. a 20,000 Rbd. for et
Sogns Kreaturer, saa var det kun en Baga-
tel imod det meget store Tab, der kunde op-
staae ved de Kreaturer, der kunde døe. Staten
har ogsaa vist, at den har fulgt dette Prin-
cip i det Tilfælde, jeg omtalte, nemlig da der
var ondartet Lungesyge i Fauersholm, thi da
erstattede Statskassen hele Tabet. Jeg skal
med Hensyn til den ærede Drosforers Ytrin-
ger berigtige, at det kun var Dvægpest og
ondartet Lungesyge jeg omtalte, men ikke vi-
dere. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek
Amts 2den Valgkreds (Tscherning) maa jeg
gjøre opmærksom paa, at jeg kun sagde, at

det skulde være det første Sogn i hvert Amt,
hvor Smitten var udbredt, der skulde gives
fuld Erstatning, og ikke naar Sygdommen var
udbredt over hele Amtet. Naar den samme
ærede Rigsdagsmand meente, at jeg skulde
have sagt, at Erstatning skulde gives, naar
Dyrene døde, da skal jeg bemærke, at jeg kun
har meent, at de Dyr skulde erstattes, som
bleve nedslaaede, men ikke de, der maatte
døe. Jeg indrømmer ogsaa, at det vilde være
et stort Indgreb i Statskassen, naar Erstat-
ningen skulde ydes paa den Maade, jeg har
meent, men jeg troer, at selv om der derved
skulde medgaae nogle hundrede tusinde Rigs-
daler, vilde dette dog være et langt mindre
Indgreb, end naar Staten, som før har været
Tilfældet, f. Ex. maatte give Stattefrihed til
hele Egne i Landet, fordi Beboerne ikke kunde
betale den, naar Sygdommen blandt Dyrene
blev almindelig. Det samme gjælder f. Ex.
ogsaa om Krigsskade, som Staten jo ogsaa
har maattet erstatte. Med Hensyn til Hestene
vil jeg blot spørge den ærede Rigsdagsmand,
om han troer, at de enkelte Mænd i Sognene,
naar det bliver til Lov, som nu er foreslaaet,
vilde holde Control med hinanden indbyrdes,
den ene Nabo med den anden, naar der skulde
befindes en syg Hest. Jeg troer tværtimod at
de snarere vilde see at faae Eieren til at sælge
Hesten jo før jo hellere, for at den kunde
komme ud af Sognet, saa at de kunde blive
af med den. I det næste Sogn, hvor den
kom hen, vilde det gaae ligesaadan, der vilde
man heller end gjerne see at blive af med den,
og saaledes kunde den samme Hest gaae langt
omkring og udbrede Smitten.